

Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 11 października 2017 roku

Jego Magnificencja
Profesor Marek Masnyk
Rektor
Uniwersytetu Opolskiego

Uczestnicy
Inauguracji Roku Akademickiego 2017/2018

Szanowny Panie Premierze!
Magnificencjo Panie Rektorze!
Dostojny Senacie!
Szanowny Panie Profesorze – Doktorze Honoris Causa Uniwersytetu Opolskiego!
Szanowni Profesorowie i Nauczyciele Akademicy!
Młodzieży Akademicka!
Szanowni Państwo!

Z okazji inauguracji roku akademickiego 2017/2018 pragnę serdecznie pozdrowić władze, kadre naukową, wszystkich pracowników oraz studentów Uniwersytetu Opolskiego. Tegoroczna inauguracja w murach Państwa uczelni ma wymiar szczególny, rozpoczyna bowiem działalność kierunku lekarskiego, który za rok ma stać się Wydziałem Medycyny i Nauk o Zdrowiu. Gratuluję Panu Rektorowi oraz wszystkim osobom, których wieloletnie starania o stworzenie w Opolu wydziału medycznego zostają w ten sposób uwieńczone.

Ze słowami największego szacunku pragnę się zwrócić do Pana Profesora Franciszka Kokota, otrzymującego dzisiaj tytuł doktora honoris causa opolskiej *Alama Mater*. To ogromnie cenne, że nowo powstały ośrodek medycyny akademickiej zyskuje patrona w osobie Pana Profesora, nestora polskiej medycyny, uczonego o wielkim, uznanym w świecie dorobku naukowym, wychowawcy wielu pokoleń polskich internistów i nefrologów – a jednocześnie lekarza wrażliwego na szczególną sytuację pacjenta, rozumiejącego jego obawy, nadzieje i związaną z nimi potrzebę rozmowy, która doda otuchy. Lekarza, który jest po prostu dobrym człowiekiem. A ponadto – co w tym miejscu stanowi dodatkowy walor – syna opolskiej ziemi.

Ufam, że dla immatrykulowanych dzisiaj studentów pierwszego roku postać Pana Profesora będzie istotnym punktem odniesienia i wzorem przyszłego rozwoju zawodowego, zaś opolski Wydział Medycyny i Nauk o Zdrowiu stanie się ośrodkiem wiedzy medycznej na najwyższym poziomie, a zarazem miejscem sprzyjającym kształtowaniu głęboko humanistycznej postawy, tak potrzebnej w zawodach medycznych.

Szanowni Państwo!

Przed ludźmi nauki, ale też przed politykami, twórcami kultury i przedsiębiorcami stoi dziś wielkie, pilne zadanie. Musimy zintensyfikować rozwój cywilizacyjny Polski. Nie będzie to możliwe bez reorganizacji systemu szkolnictwa wyższego oraz sposobu zarządzania instytucjami naukowymi. Uważam to za jeden z priorytetów polityki naszego państwa. Trwające od dwóch lat dyskusje i konsultacje, zwłaszcza w ramach Narodowego Kongresu Nauki, zaowocowały zgłoszonymi przez rząd propozycjami reform. Ufam, że końcowe uzgodnienia w tej sprawie zyskają Państwa aprobatę. Poszukując nowych rozwiązań, trzeba jednak pamiętać o tym, co w polskiej nauce jest dobre i sprawdzone, także w dydaktyce akademickiej. O instytucjach, zespołach i wybitnych osobistościach, które reprezentują najwyższy poziom światowy. Włączając się w nurt debat intelektualnych Europy i świata, warto czerpać z polskich doświadczeń, szczególnie tych związanych z oporem wobec totalitaryzmów. Powinniśmy respektować, ochraniać i przekazywać kolejnym pokoleniom wartości takie, jak wolność słowa i wolność nauki, kultura i rzeczywisty pluralizm debaty akademickiej, wysokie standardy naukowych sporów i dociekań. Misja szkoły wyższej jest i pozostanie niezmienna: kształcić, a w pewnej mierze również wychowywać elity społeczne. Aby tak było, konieczne jest wystrzeżenie się wszelkich pokus ideologizacji, poszanowanie tradycyjnej hierarchii uczeń – mistrz, inspirowanie innych własną pasją twórczą i badawczą oraz ukazywanie młodym adeptom nauki, jak pragmatycznie wykorzystywać swoją wiedzę i umiejętności.

W nowym modelu zarządzania uczelniami i jednostkami badawczymi słuszne dążenie do związania nauki z życiem społecznym i rozwojem gospodarki nie może naruszać autonomii nauki ani pomniejszać znaczenia podstawowych wartości, którym ma ona służyć.

Historia polskiej nauki oraz dzieje polskiej inteligencji pozwalają ufać, że, podobnie jak w przeszłości, polskie uczelnie sprostają wyzwaniom obecnego czasu. W trakcie przyszlórocznych obchodów stulecia odzyskania przez Polskę niepodległości uhonorujemy pokolenie, które wywalczyło, wypracowało, a następnie formowało II Rzeczpospolitą jako państwo nowoczesne. Jako kraj, który pod wieloma względami był w ówczesnej awangardzie rozwiązań ustrojowych, osiągnąć nauk ścisłych i myśli technicznej oraz rozwoju nauk społecznych, kultury i sztuki. Jestem przekonany, że duma z tych świetnych tradycji oraz przynależny autentycznym elitom patriotyzm skłonią środowiska akademickie do włączenia się w obchody tego niezwykłego jubileuszu w sposób godny, uroczysty, z inwencją i wizjonerskim rozmachem. Miło mi Państwa poinformować, że zaproszenie do grona członków Komitetu Narodowych Obchodów Setnej Roczniccy Odzyskania Niepodległości Rzeczypospolitej Polskiej przyjął również przedstawiciel Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich. Bardzo liczę na Państwa aktywny, twórczy wkład w upamiętnienie wielkiego polskiego sukcesu. Ufam, że będą Państwo współtworzyć wydarzenia, które – odnosząc się do tamtej historycznej cezury – z czasem same zyskają miano historycznych.

Szanowni Państwo! Rok 1918 ukazał ciągłość przekazu ideałów i wartości, które określają naszą polską i europejską tożsamość. Wolność w aspekcie indywidualnym i zbiorowym, a także zakorzeniona w dziedzictwie chrześcijańskim międzyludzka solidarność były programem tych, którzy słowem i czynem najpierw wskrzesili, a potem umacniali niepodległą Polskę. Ukształtowany przez wieki republikański charakter naszej państwowości i życia zbiorowego został wtedy potwierdzony i znacząco pogłębiany. Pamiętając o tym, warto na nowo przemyśleć to, co dotąd sprzyjało sile Rzeczypospolitej i pomyślności jej obywateli – oraz jak odnieść te doświadczenia do współczesności. Sądę, że rozważania te powinny mieć wymiar także, lecz nie wyłącznie akademicki – w najlepszym rozumieniu tego słowa. Zbliżające się referendum konsultacyjne dotyczące nowej ustawy zasadniczej to okazja, aby wszyscy obywatele naszego kraju, w tym również środowiska naukowe i artystyczne, wyrazili swoje oczekiwania odnośnie do kluczowych zasad i instytucji ustrojowych, a nawet konkretnych zapisów nowej konstytucji. W tej ogólnonarodowej debacie Państwa głos powinien wybrzmieć szczególnie wyraźnie. Gorąco zapraszam i zachęcam, aby w oparciu o swoją wiedzę i autorytet dali Państwo przykład współodpowiedzialności za przyszłe losy demokratycznej i praworządnej Rzeczypospolitej.

Przyjmijcie Państwo najlepsze życzenia dobrego, owocnego nowego roku akademickiego. Niech będzie to pomyślny czas dla Polski, dla Państwa *Alma Mater* oraz dla każdego z Państwa osobiście. Władzom Uniwersytetu Opolskiego raz jeszcze gratuluję dotychczasowych osiągnięć i życzę pomyślnej realizacji ambitnych planów, służących dalszemu rozwojowi uczelni. Studentom wszystkich wydziałów życzę, aby studia były dla Państwa intelektualną przygodą, czasem rozwijania pasji naukowych i pozanaukowych, ale też okazją do budowania wartościowych relacji międzyludzkich i trwałych przyjaźni. Raz jeszcze serdecznie wszystkich Państwa pozdrawiam.

Z wyrazami szacunku

